

בס"ד. יום א' פ' משפטים, כ"ג שבט, ה'תשי"ג.

— בעת גזיזת השערות («אָפּשערעניש») * —

בלתי מוגה

כיבדו את כ"ק אדמו"ר שליט"א ב"ראשית הגז"¹, ואח"כ אמר:
מהחילוקים שבין השנה הרביעית לשלש שנים הראשונות —
ש"בשנה הרביעית מלמדו אותיות התורה", משא"כ לפני"ז, ש"משיתחיל
לדבר מלמדו תורה צוה לנו משה וגו', ופסוק ראשון מפרשת שמע
ישראל, ואח"כ מלמדו מעט מעט פסוקים בע"פ" (כמ"ש אדמו"ר הזקן
בריש הלכות תלמוד תורה).

ונמצא, שעד ג' שנים, שהלימוד הוא בעל-פה, עיקר ההדגשה היא
בעולם הדיבור, ואילו בשנה הרביעית, שמלמדו צורת האותיות, מתחילה
ההמשכה בעולם המעשה.

ויש לקשר ענין זה עם גזיזת השערות במלאת ג' שנים שאז
מתחילה שנה הרביעית — כי, ההמשכה לעולם המעשה שנעשית
בתחילת שנה הרביעית היא באופן של דילוג, שזהו מ"ש² "אף עשיתיו",
אף הפסיק הענין³, ובהתאם לכך נעשית אז גזיזת השערות, שערות
דוקא, כידוע⁴ שהמשכת החיות מן המוח אל השערות היא באופן של
דילוג⁵.

ויש להוסיף, שדוקא ע"י ההמשכה במעשה ("אף עשיתיו")
שבהתחלת שנה הרביעית ניתוסף עליו גדול יותר⁶ לגבי ג' השנים
שלפני"ז, ע"ד ובדוגמת מ"ש⁷ "שלש שנים יהי לכם ערלים גו' ובשנה
הרביעית גו' קדש הילולים לה"⁸, כמבואר בארוכה בלקוטי תורה⁸.

[טרם צאתו ברך כ"ק אדמו"ר שליט"א את אבי הבן שיהי' לו בית

(5) ועד"ז בנוגע להזהירות בנטילת ידים
שקשורה עם צפרניים, שגם המשכת החיות
בהצפרניים היא באופן של דילוג.

(6) ראה גם לקו"ת שם סט, סע"ג.

(7) קדושים יט, כג"כוד.

(8) ר"פ קדושים.

(* אצל בנו של הרה"ת ר' שמעון גולדמן.

(1) ראה סידור מהרי"ד ח"א קסט, ב
(הובא באג"ק ח"ה ע' כב).

(2) ישע"י מג, ז.

(3) ראה לקו"ת ר"פ בלק. ובכ"מ.

(4) ראה תו"מ סה"מ טבת ע' רלב. וש"נ.

חסידי, ולא בית מודרני, דבר שיתבטא גם בכך שענין השערות יהי' כדבעי (והוסיף — בחיוך — שבודאי מבין כוונת הדברים⁹).



9) כנראה הכוונה לשלילת הסלסול בשערות כו' (המו"ל).